

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság
í t é l e t e

Az ügy száma: Mfv.II.10.040/2024/9.

A tanács tagjai: Dr. Hajdu Edit a tanács elnöke
Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna előadó bíró
Dr. Darákné dr. Nagy Szilvia bíró
Dr. Kövesné dr. Kósa Zsuzsanna bíró
Dr. Osztovits András bíró

A felperes: felperes
cím1

A felperes képviselője:
Dr. Béla Bálint pártfogó ügyvéd /Dr. Béla Bálint Ügyvédi Iroda/
cím2

Az alperes: alperes
cím3

Az alperes képviselője:
Dr. Molnár Péter ügyvéd /Dr. Molnár Péter Ügyvédi Iroda/
cím4

A per tárgya: közalkalmazotti jogviszony jogellenes megszüntetésének
jogkövetkezményei

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Pécsi Ítéltábla Mf.I.30.038/2023/5.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Pécsi Törvényszék 2.M.70.150/2022/24/I.

Rendelkező rész

A Kúria a Pécsi Ítéltábla Mf.I.30.038/2023/5. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek – 15 napon belül – 180.000 (száznolcvanezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A felülvizsgálati eljárásban pervesztes felperes pártfogó ügyvédjének díját a felperes viseli.

A felülvizsgálati eljárásban felmerült 572.170 (ötszázhetvenkétezer-százhetven) forint felülvizsgálati eljárási illeték az állam terhén marad.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes 1996. december 1-től állt határozatlan idejű közalkalmazotti jogviszonyban az alperesnél kezdetben takarító munkakörben, 2008-tól nővérként OKJ gondozó-ápoló képesítéssel. Váltott műszakban látta el tevékenységét reggel 6 órától 18 óráig, illetve éjszakai műszakban, ami 18 órától 6 óráig tartott.

[2] Az alperesi intézményben gondozottak túlnyomórészt idős, elesett, illetve demens emberek, akik egészségi és mentális állapotuk miatt fokozott törődést, odafigyelést igényelnek. Adott műszakban mindig két fő gondozó volt beosztva úgy, hogy egyikük műszakvezetőként a B és C épületben látott el gondozási feladatokat, míg a másik az A épületben. A műszakvezetőnek is feladata volt a gondozás, az egyéb sürgősségi feladatok, a gyógyszerelés, a gondozottak legalább óránként történő ellenőrzése azzal, hogy a fekvőbetegeknél ennek gyakrabban kellett megtörténnie.

[3] A felperes több ízben nem, vagy hanyagul végezte el az adott műszakban rá kiosztott feladatokat, a gondozottakkal, illetve a hozzátartozókkal elfogadhatatlan stílusban kommunikált. Előfordult, hogy a folyosón hagyta a borotválás után a borotvát, ami veszélyt jelentett, nem vitte vissza a szennyes edényeket a konyhára, azon gyógyszereket, amiket a gondozottak nem vettek be, nem vette vissza tőlük, nem zárta gyógyszereszekrénybe. Előfordult, hogy a fürdetést, öltöztetést, ágyazást a saját műszakjában nem látta el, így a következő műszakban dolgozó munkatársra hárult többletfeladat.

[4] A munkáltató 2022. április 8-án nővérgyűlést tartott, ahol a gondozottakkal, hozzátartozókkal való kommunikáció volt az egyik napirendi pont, amely során felhívták felperes figyelmét a megfelelő hangnemre. 2022. július 29-én a főnővér telefonon magához

hívta a felperest, aki azt válaszolta, hogy nem megy be a munkahelyre, nem érdekli. 2022. augusztus 11-én ismét nővérgyűlést tartottak, ahol elhangzott az a tájékoztatás, miszerint személy gondozottat a házastársa az alsó udvarban látogathatja. Az intézményvezető ekkor ismételten felhívta felperes figyelmét a pontosabb munkavégzésre. 2022. szeptember 24-én a felperes megtagadta személy hozzátartozójának azt a kérését, hogy a tolokocsis gondozottat látogatásra az alsó épületbe levigye. Az intézményvezető utasítására végül megtette, és a hozzátartozónak „nesze itt van” kijelentéssel adta át. Más alkalommal kiabálva közölte, hogy hiába visz ételt és gyümölcsöt házastársának a hozzátartozó, nem fogja odaadni neki. Az intézményvezető telefonon, majd 2022. szeptember 25-én személyesen is figyelmeztette a felperest az elfogadhatatlan viselkedésére.

[5] Az alperes 2022. október 10-én kelt és kézbesített intézkedésével november 9-ei hatállyal felmentéssel megszüntette a felperes közalkalmazotti jogviszonyát a közalkalmazottakról szóló 1992. évi XXXIII. törvény (továbbiakban: Kjt.) 30. § (1) bekezdés c) pontjára hivatkozva.

[6] Indokolásában kifejtette, hogy a felperes a munkáját sorozatosan, többszöri figyelmeztetés ellenére nem megfelelően végezte, a lakókkal, hozzátartozókkal szemben hanyag, durva magatartást tanúsított, több esetben kiabált, többszöri felszólítás ellenére a kollégáival való együttműködési kötelezettségét megszegte, és hanyag magatartásával az ellátottak egészségét potenciálisan veszélyeztette.

[7] A Covid - járvány idején, 2022 áprilisától az alsó épületben lakókkal a látogatók a kerítésen keresztül tarthatták a kapcsolatot. Felperes több alkalommal az intézményvezető utasítása ellenére a látogatási rendet nem tartotta be. 2022. június 16-án a felperest kiabálása miatt figyelmeztette az intézményvezető azzal, hogy adjon tiszteletet a lakóknak, hozzátartozóknak, tartsa be a látogatás rendjét. 2022. szeptember 24-én a felperes ismételten nem megfelelő hangnemben beszélt egy hozzátartozóval, és nem a nővérgyűlésen kihirdetettek szerint biztosította a látogatást.

[8] A kollégákkal való együttműködést is megszegte, amikor több alkalommal az éjszakai műszakban a reggeli teendőket, fürdetést, ágyazást, öltöztetést nem végezte el, nem adta át az információt a következő műszaknak, így például ez történt 2022. július 29-én. Az intézményvezető többször tapasztalta maga is, hogy a felperes a gondozási eszközöket (borotva, borotvahab, pelenka) az intézmény különböző pontján, a lakók által elérhető helyen hagyta, ami balesetveszélyes lehet. Augusztus és szeptember hónapban műszakvezetői feladatot már nem kapott, mert nem lehetett rábízni.

[9] A lakókkal kapcsolatos gondozási feladatokat a felperes hanyagul látta el. Az érintett lakók esetében elmaradtak a napszaknak megfelelő gondozási tevékenységek. Előfordult, hogy az intézményvezető maga látta, miszerint az ágyban fekvő, teljes ellátásra szoruló gondozott ebédje és déli gyógyszere 15 óra után még a szobában volt az asztalon. Ekkor a felperes elismerte, hogy hibázott, és ígéretet tett a megfelelő munkavégzésre.

[10] 2022. szeptember 24-ei kiabálás után a szeptember 28-án műszakban lévő kollégája tájékoztatta az intézményvezetőt arról, hogy a felperes korábban többször adott át neki úgy műszakot, hogy a teljes ápolásra szoruló lakóról nem tudott semmit, mert egész délután nem volt nála bent annak ellenére, hogy ezt legalább óránként, de szükség esetén gyakrabban is meg kell tenni. A felperes az intézmény funkciójából adódó elvárásokat, érdekeket figyelmen kívül hagyta, munkaköri feladatait nem megfelelően látta el, többszöri figyelmeztetés ellenére hanyagul végezte munkáját az ellátottak egészségének potenciális veszélyeztetésével. A nem megfelelő munkavégzés miatt alkalmatlanná vált munkaköri feladatainak ellátására.

A felperes keresete és az alperes ellenkérelme

[11] A felperes módosított keresetében a közalkalmazotti jogviszonya jogellenes megszüntetése miatt kompenzációs átalányként 2.452.170 forint (60 nap + 4 hónap felmentési időre járó távolléti díj), továbbá 3.269.560 forint (8 havi távolléti díjnak megfelelő végkielégítés) és ezen összegek kamatainak megfizetésére kérte kötelezni az alperest.

[12] Álláspontja szerint a közalkalmazotti jogviszonyból eredő kötelezettségének eleget tett, kollégáival együttműködő volt, különösebb konfliktusa sem gondozottal, sem látogatóval nem volt.

[13] Kifogásolta, hogy nem volt lehetősége az ellene felhozott indokokra reagálni (Kjt. 30. § (3) bekezdés).

[14] Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására és a felperes perköltségben való marasztalására irányult, mivel a felmentést jogszerűnek tartotta.

Az első- és a másodfokú bíróság ítélete

[15] A Pécsi Törvényszék 2.M.70.150/2022/24/I. számú ítéletével a keresetet elutasította, és a felperest perköltség viselésére kötelezte.

[16] Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a felmentés indokolása részletes, mindenre kiterjedő volt. Az annak alapját képező események, így az, hogy a felperes nem végezte megfelelően a munkáját, nem tartotta be maradéktalanul a munkáltatói utasításokat, nem működött együtt kollégáival, hiányosságok voltak munkavégzésében a lakók gondozását illetően, megjelölésre kerültek az indokolásban. A felmentés tartalmazta azokat a konkrét tényeket és körülményeket, amelyekre a munkáltató a felmentést alapította.

[17] Az alperes a per során meghallgatott törvényes képviselője és tanúk vallomásaival, valamint a becsatolt nővérgyűlési jegyzőkönyvekkel igazolta, hogy a felmentésben meghatározott indokok valósak voltak. Bizonyította, hogy a felperes mulasztásaival a szociálisan és egészségügyi okból rászoruló teljes ellátását végző alperesi intézmény feladataiból eredő elvárásokat és érdekeket figyelmen kívül hagyva munkaköri feladatait nem megfelelően látta el.

[18] A felmentés indokolása okszerű is volt, mivel a bizonyítottan valós tényeknek megfelelő felmentési indokokból egyértelműen meg lehetett állapítani, hogy a felperes munkájára a jövőben miért nincs szükség.

[19] A munkáltató részéről az eset összes körülményéből következően nem volt elvárható, hogy a felmentés előtt lehetőséget adjon felperesnek a vele szemben felhozott kifogások elleni védekezésre, hiszen őt a munkáltató a felmentést megelőzően számos alkalommal szembesítette a nem megfelelő munkavégzésével, hanyagságával, gondozókkal, hozzátartozókkal szembeni elfogadhatatlan viselkedésével, így azok előtte is ismertek voltak. Az a tény, hogy a munkáltató nem adott lehetőséget a kifogások elleni védekezésre, nem alapozza meg önmagában a felmentés jogellenességét.

[20] A felperes személy1, személy2, személy3, személy4 és személy5 tanúkénti meghallgatását kezdeményezte, a bíróság álláspontja szerint azonban ezen személyek az ügy eldöntése szempontjából érdemi nyilatkozatot nem tudnak tenni.

[21] A felperes fellebbezése folytán eljáró Pécsi Ítéltábla Mf.I.30.038/2023/5. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta, és a felperest perköltség viselésére kötelezte.

[22] A másodfokú bíróság ítéletében hivatkozott a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 381. §-ára, illetve a 276. § (1) és (3) bekezdésében foglaltakra. Kifejtette, hogy jelen esetben a felmentésben írt indokok valóságosságának, világosságának és okszerűségének bizonyítása a munkáltatót terhelte az MK95.III. pontjában írtak szerint. Így az alperesnek kellett a bizonyítási indítványait előterjesztetni, aki már érdemi ellenkérelmében (10. sorszám alatt) megtette ezt, így hivatkozott a 2022. április 8-ai és augusztus 11-ei nővérgyűlésről készült jegyzőkönyvekre, továbbá tanúmeghallgatást indítványozott, melyet a 17. számú beadványában kiegészített. Erre lehetősége volt annak ellenére, hogy a bíróság által kiszabott 15 napos határidőn túl terjesztette elő indítványait, hiszen a Pp. 191. § (4) bekezdéséből következőn a perfelvétel lezárásáig a bizonyítási indítvány előterjesztése megengedett. Az alperes utóbb több tanú meghallgatására vonatkozó indítványát visszavonta a már meghallgatott tanúk vallomására és arra figyelemmel, hogy a visszavont indítványban szereplő személyek csak hallomásból értesültek a történetekről, míg a meghallgatott tanúk közvetlenül észlelték az eseményeket. A visszavont indítványban szereplő személyeket ezért jogszerűen nem idézte az elsőfokú bíróság.

[23] A felperes tanúbizonyítási indítványának nem adott helyt a bíróság, azt végzéssel elutasította, ennek azonban kellő indokát adta. A szükségtelennek tartott bizonyítás mellőzése nem eljárási szabálysértés, ezért az ítélet hatályon kívül helyezését sem alapozhatja meg (BDT223.4671.). A felperes elsődleges fellebbezési kérelme tehát nem volt teljesíthető.

[24] A másodlagos fellebbezési kérelem azért volt alaptalan, mivel a másodfokú bíróság véleménye szerint indokolatlan lett volna a felperes által bejelentett tanúk idézése és meghallgatása. Helyesen döntött az elsőfokú bíróság, amikor mellőzte a felperes indítványának teljesítését. Az a körülmény, hogy a 2022. évet megelőzően jóval korábban a felperessel együtt dolgozó intézményvezetőnek és főnövének nem volt panasza a felperes munkájára, nem zárja ki, hogy a felmentéssel érintett időszakban hanyagul teljesítette munkaköri kötelezettségeit. A felperes olyan személyek vallomásával tudta volna alátámasztani állításait, akik a felmentésben megjelölt eseményen jelen voltak, és cáfolni tudták volna a felmentésben írt tényállításokat, ilyet azonban nem jelentett be.

[25] A felperes a Kjt. 30. § (3) bekezdésében írtak mellőzését is megjelölte az ítélet megváltoztatására okot adó körülményként, amely arról rendelkezik, hogyha a felmentés indoka a közalkalmazott munkavégzésével vagy magatartásával függ össze, a felmentés előtt lehetőséget kell adni számára a kifogások elleni védekezésre, kivéve, ha az eset összes körülményéből következően ez a munkáltatótól nem várható el.

[26] Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint ez utóbbi feltétel megvalósult, az eset körülményei miatt nem volt elvárható a munkáltatótól a felperes védekezésének megismerése a felmentés kiadása előtt. Az intézményvezető számos esetben lehetőséget adott a felperes számára a viselkedése miatti védekezés előterjesztésére. A peradatok szerint az intézményvezető és a főnövér többször szóban közölte felperessel a kifogásait, az írásbeli figyelmeztetés pedig nem előfeltétele a felmentés jogszerűségének. A felperes egyetlen alkalommal sem tudta a kifogásolt magatartást cáfolni vagy kimenteni. Sem az elsőfokú eljárás során, sem a fellebbezésében nem hozott fel olyan érvet, amely a megállapított tényeknek ellentmondott volna, valójában személyes előadást sem tett. Ezzel együtt a bírói gyakorlat szerint a Kjt. 30. § (3) bekezdésében írtak elmulasztása önmagában nem alapozhatja meg a felmentés jogellenességét, mint ahogy az elsőfokú bíróság is helyesen utalt erre.

A felperes felülvizsgálati kérelme és az alperes ellenkérelme

[27] A felperes felülvizsgálati kérelmében a jogerő ítélet hatályon kívül helyezése mellett új ítélet meghozatalát kérte az alperes kereset szerinti marasztalásával. Kamatot és perköltséget is igényelt.

[28] Megsértett jogszabályként jelölte meg a Pp. 267. §-át, 268. § (2) bekezdését, 295. §-át, 230. § (1) bekezdését, valamint a Kjt. 30. § (3) bekezdésében foglaltakat.

[29] Felperes érvelése szerint az alperestől a Kjt. 30. § (3) bekezdése szerint nem kapott lehetőséget a tényleges védekezésre. Az első fokon lezajlott tanúmeghallgatások során a tanúk előadásaival kapcsolatban személyesen észrevételt nem tehetett, erre vonatkozó felhívást, tájékoztatást a 2.M.70.150/2022/21. számú jegyzőkönyv nem tartalmaz.

[30] A munkaviszonyban ismert és kimunkált kérdéskör a munkahelyi zaklatás, amelynek egyik módja az úgynevezett mobbing. A mobbing ott kezdődik, amikor heti rendszerességgel minimum fél éven keresztül azt tapasztalja a munkavállaló, hogy egy vagy több munkatársa, vagy a vezetője rá hárít különböző hibákat, amelyek a korábbi időszakban nem léteztek, nem rótták fel neki. Érzelmileg ellehetetlenítik, esetleg kiközösítik, illetve az állandósult agresszív kritika, kiutálás is a mobbing jele lehet. A munkavállaló pozíciója hirtelen kiüresedik, korábbi felelősségi köröket elvesznek tőle és súlytalan feladatokat kap.

[31] A felperes nem akart a mobbing ideje alatt konfrontálódni a felperessel (helyesen alperessel), és annak egyes munkavállalóival, ezért volt olyan „egyeztetés”, ahova nem ment el, ezen időszak alatt az alperes a felperessel szemben felhozott vádakkal szembeni védekezésre lehetőséget nem adott. A felperes korábbi felelősségi köreit – műszakvezetői beosztás – megvonták, ezzel is nyomást gyakorolva rá.

[32] A felperes az első tárgyalási napon elmondta, hogy nem kíván nyilatkozatot tenni – ez a személyes meghallgatására vonatkozott –, de a Pp. 230. § (1) bekezdése alapján az eljárás bármely szakaszában a bíróság hivatalból is meghallgathatja a feleket.

[33] A felperes álláspontja szerint a per adataiból megállapítható a mobbing minden tényállási eleme, ennek következtében a felmentésben felhozott alperesi indokok olyanok, amelyek – különösen a felperes korábbi, 25 éves, kritika nélküli munkavégzésére figyelemmel – nem okszerűek, ezért a felmentés jogellenes.

[34] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályában való fenntartására és a felperes felülvizsgálati eljárási költségben marasztalására irányult.

[35] Álláspontja szerint a jogerős ítélet nem jogszabálysértő, sem a felperes által megjelölt eljárási, sem anyagi jogi szabályba nem ütközik. Hiányzik annak részletes levezetése, hogy miért is sértené az említett jogszabályi rendelkezéseket a jogerős ítélet, illetve az állított eljárási szabálysértéseknek miért lett volna lényeges kihatása az ügy érdemi elbírálására.

[36] A felülvizsgálati kérelem alapján alperes úgy látja, hogy az a jogerős ítéletben megállapított tényállást és a levont következtetést támadja. Ugyanakkor megsértett jogszabályhelyként a felperes nem hivatkozott a Pp. 279. § (1) bekezdésére, így érdemben nem vizsgálható a tényállás, az esetleges felülmérlegelés ebből az okból is kizárt.

[37] Alperes érvelése szerint a felperes a felülvizsgálati kérelmében új tény és jogállítást tett, a megelőző eljárásban ugyanis nem hivatkozott a munkahelyi zaklatásra.

A Kúria döntése és jogi indokai

[38] A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott.

[39] A Pp. 423. § (1) bekezdése alapján a Kúria a felülvizsgálat során a felülvizsgálati kérelem korlátai között, az ott megjelölt jogszabályok tekintetében vizsgálhatta a jogerős ítélet jogszabálysértő voltát figyelemmel a Pp. 523. §-ában foglaltakra is.

[40] A Pp. 413. § (1) bekezdés a) és c) pontjában rögzíti, hogy a felülvizsgálati kérelemnek a beadványokra vonatkozó általános szabályok mellett tartalmaznia kell a felülvizsgálni kívánt ítélet számát, a jogszabálysértés pontos megnevezését, a jogszabályhely megjelölésével az eljárási illetve anyagi jogi szabálysértést, amely kihatott az ügy érdemi eldöntésére, valamint annak indokait, hogy a fél az új határozat hozatalát vagy a határozat hatályon kívül helyezését milyen okból kívánja. Ezen együttes törvényi feltételeknek a fél akkor tesz eleget, ha egyrészt a megsértett jogszabályhelyet konkrétan megjelöli, másrészt pedig a hivatkozott jogszabálysértést tartalmilag is körülírja, az erre vonatkozó jogi álláspontját részletesen kifejti (1/2017. Polgári jogegységi határozat folytán alkalmazandó 1/2016. (II. 15.) PK vélemény).

[41] A fenti jogszabályi követelményeknek nem felel meg, ha a fél a jogi érvelését nem a szerinte megsértett jogszabályhelyre vetítve adja elő, a jogi érvelés megtételekor a megsértett jogszabályhelyet nem jelöli meg, azokat egy helyen, egyszerre sorolja fel (Kúria Mfv.VIII.10.053/2022/9., Mfv.VIII.10.001/2023/4.). A fentiekből következően azon felülvizsgálati érvelések voltak vizsgálat tárgyává tehetőek, amelyek a fenti kívánalmaknak megfelelnek.

[42] A felperes felülvizsgálati kérelmében megsértett jogszabályhelyként nem hivatkozott a Pp. 279. § (1) bekezdésében foglaltakra, így jelen eljárásban is a jogerős ítélet szerinti tényállás volt az irányadó.

[43] A felperes a Kjt. 30. § (1) bekezdés c) pontját sem jelölte meg megsértett jogszabályhelyként, így a nem megfelelő munkavégzésre alapított felmentés nem valós, nem világos, nem okszerű indok miatti jogellenessége nem volt vizsgálat tárgyává tehető. A Kjt. 30. § (3) bekezdését megsértett jogszabályként a felperes felhívta, e körben azonban a másodfokú bíróság döntésével szembeni érvelését nem adta elő, így az sem képezhetette jelen eljárás tárgyát, hogy a munkáltató a felmentés közlése előtt jogsértően járt-e el a felperes érdemi védekezésének előterjesztésére lehetőség biztosítása hiánya miatt.

[44] A felperes felülvizsgálati kérelmében kizárólag a munkahelyi zaklatásra, az úgynevezett „mobbingra” hivatkozott.

[45] A felülvizsgálati eljárás azonban rendkívüli perorvoslat, az nem folytatása a jogerősen lezárt pernek. Annak tárgya a jogerős ítélet (Pp. 406. § (1) bekezdés) lehet, ebből következőn a felülvizsgálati kérelemnek a jogerős ítéletben kifejtettekkel szemben kell érvelést tartalmaznia, mégpedig a Pp. 413. § (1) bekezdés b) pontjában meghatározott tartalommal (Pfv.21.113/2023/5.). Mivel a másodfokú eljárásnak a munkahelyi zaklatás nem volt tárgya, ebben a körben döntést a jogerős ítélet nem tartalmaz, így jelen eljárásban sem volt értékelhető – az egyébként minden konkrétumot nélkülöző – mobbingra hivatkozás.

[46] A felperes felülvizsgálati kérelmében – konkrét jogszabályhely megjelölésével – előadta, hogy az első tárgyalási napon valóban úgy nyilatkozott, hogy nem kíván nyilatkozatot tenni – ez a személyes meghallgatására vonatkozott –, de ez nem jelenti azt, hogy a tanúk által előadottakra nem kívánt volna észrevételt tenni. A Pp. 230. § (1) bekezdése alapján az eljárás bármely szakaszában a bíróság hivatalból is meghallgathatja a feleket.

[47] A felperes érvelésével ellentétben nem volt elzárva az eljárás során a tanúmeghallgatások alkalmával észrevételeinek megtételétől, amennyiben ezzel élni kívánt, arra lehetősége volt. Az elsőfokú eljárásban a bizonyításról felvett 21. sorszámú jegyzőkönyv 3., 4., 5. oldala egyértelműen rögzíti, hogy „további kérdés, észrevétel nem hangzott el”. A tárgyaláson jelen lévő felperesnek lehetősége lett volna nyilatkozatai megtételére, észrevétel

vagy kérdést tenni, ezzel azonban nem élt. Amennyiben vitatta a jegyzőkönyvben rögzítettek valóságát, úgy annak kijavítását kérhette volna, azonban ez sem történt meg.

[48] A Kúria a fentiekre figyelemmel a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta a Pp. 424. § (1) bekezdése szerint, mivel a felülvizsgálati kérelem jogszabálysértés megállapítására nem adott módot.

[49] A pervesztes felperes a Pp. 83. § (1) bekezdés alapján köteles az alperes felülvizsgálati eljárási költségének megfizetésére, melynek összegét a Kúria a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) és (5) bekezdése alapján határozta meg.

[50] A felperest a Pp. 525. §-ában meghatározott munkavállalói költségkedvezmény illeti meg, így a felülvizsgálati eljárás illetéke az állam terhén marad.

[51] A pártfogó ügyvédi díj viselésére a pervesztes felperes köteles a Pp. 101. § (3) bekezdés, 83. § (5) bekezdés alapján.

[52] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet tárgyaláson kívül bírálta el a Pp. 405.§ (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 376.§ (1) bekezdés szerint.

[53] Az ítélet elleni felülvizsgálati eljárás lehetőségét a Pp. 407. § (1) bekezdés d) pontja zárja ki.

Budapest, 2024. október 15.

Dr. Hajdu Edit s.k. a tanács elnöke, Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. előadó bíró, Dr. Kövesné dr. Kósa Zsuzsanna s.k. bíró, Dr. Darákné dr. Nagy Szilvia s.k. bíró, Dr. Osztoivits András s.k. bíró